

عنوان مقاله:

احیای کانوهای گردوغبار خوزستان با روشهای مبتنی بر طبیعت

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی صیانت از منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

بنفشه یثربی - استادیار بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اهواز- ایران

کوروش بهنام فر - استادیار بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اهواز- ایران

مهری دیناروند - استادیار بخش تحقیقات منابع طبیعی، مرکز تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اهواز- ایران

حجت اله جلیلیان - اداره منابع طبیعی و آبخیزداری بندر ماهشهر

خلاصه مقاله:

مناطق خشک تقریباً ۲۶ درصد از سطح زمین را اشغال کرده اند و ۲ میلیارد نفر هم در آنها ساکن هستند. این مناطق به دلیل اکوسیستم شکننده به رشد جمعیت، خشکسالی، مدیریت ضعیف حساس تر می باشند. احیا و مرمت زمین یک استراتژی اصلی برای بازیابی اکوسیستم ها است و پیوندی قوی با مدیریت آب و خاک دارد. این مقاله به ارزیابی بصری سامانه های آبگیر باران احداث شده به منظور احیا اراضی بیابانی کانون پنجم گردوغبار در بندر ماهشهر واقع در استان خوزستان پرداخته است. در این اراضی با احداث سامانه های آبگیر نظیر فارو، پیتینگ، هلالی های آبگیر، گوراب (حفیره) با استفاده از بانک بذر موجود در خاک اقدام به تثبیت کرده اند و می توان اذعان نمود این روش در استقرار پوشش گیاهی بسیار موفق عمل نموده و بسیار هم زود بازده بوده است. از نظر اقتصادی نیز با مقایسه احداث سامانه های آبگیر باران و روش نهالکاری بر اساس فهرست بهای سال ۱۳۹۹ میتوان گفت نسبت به سال نخست نهال کاری احداث سامانه های آبگیر در هر هکتار بیش از ۳۰ میلیون ریال صرفه جویی اقتصادی داشته و به علاوه اینکه هزینه های مراقبت و آبیاری در سالهای بعدی را ندارد.

کلمات کلیدی:

سامانه های آبگیر باران، تثبیت مناطق بیابانی، نهال کاری، صرفه جویی اقتصادی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1248895>

